

Име

Държавно лесничество "Средец", административна принадлежност РУГ Бургас.
Лесоустройствен проект 2001 година, ревизионен период 1991-2000.

Местонахождение

Държавно лесничество "Средец" носи името си от град Средец, който е и седалище на администрацията му.

Територията на лесничеството е разположена в югозападната част на Бургаска област. На север лесничеството граничи с ДЛ "Карнобат" и ДЛ "Бургас", както и с поземлен фонд; на изток с ДЛ "Бургас", ДЛ "Н.Паничарево", "Звездец" и с поземлен фонд; на юг с Република Турция и на запад с ДЛ "Елхово", ДЛ "Ямбол и поземлен фонд. Територията на ДЛ "Средец" попада изцяло в община Средец, с център град Средец. Площта на лесничеството обхваща 31 бр. землища, от които едно землище на град Средец и 30 землища на следните села: Белеврен, Белила, Бистрец, Богданово, Варовник, Вълчево, Голямо Буково, Горно Ябълково, Гранитец, Граничар, Долно Ябълково, Драка, Драчево, Дюлево, Загорци, Зорница, Кирово (заедно със зем. на с.Тракийци) Кубадин, Малина, Момина църква, Орлинци, Проход, Пънчево, Радойново, Росеново, Светлина, Синьо камене, Сливово, Суходол, Факия.

Географско положение

Територията на ДЛ "Средец" е разположена върху северозападните разклонения на Странджа планина и върху единично издигащи се възвишения в северната и северозападната част на лесничеството. Тя има форма на неправилен многоъгълник, удължен в посока север-юг - 40 км и с най-голяма ширина в посока изток-запад - 30 км. Горите на лесничеството са обособени в три големи комплекса - в северозападната, централната и югоизточната част и няколко по-малки по размер комплекси, разположени в селскостопанските земи.

Релеф

Въпреки сравнително неголямата разлика в надморските височини, релефът на територията на лесничеството е доста разнообразен. Територията на лесничеството се разделя на три геоморфоложки района. Първият район обхваща част от Бургаската низина, опираща се на линията Белица-Средец-Драчево-Факийска река. В този район релефът е типично равнинен и слабо различен. Вторият район обхваща част от територията на лесничеството на юг до шосето Елхово-Босна и на изток до левия стръмен бряг на Факийска река. Тук се простират почти равни или леко наклонени плата, дълбоко нарязани от безводни долове и единично пръснати хълмове. Останалите южни и югоизточни части от територията на лесничеството имат хълмисто-планински типично Странджански характер.

Поради равнинния, хълмисто-равнинен и хълмисто-планински характер на района, вертикалното разчленение, с изключение на югоизточната част на лесничеството, не е силно изразено. Липсват ясно очертани планински вериги и била. Всички била са равни или леко заоблени, а склоновете са полегати или умерено наклонени, лесно проходими и удобни за работа. По-стръмни са само някои части по бреговете на река Факийска. Най-високата точка в лесничеството е Арабаджиев връх - 698 м н.в., намиращ се на границата между отдели 451, 452 и границата с Република Турция. Най-ниската точка е в местн. "Аврамов мост" 30 м н.в. в североизточната част на лесничеството - 187 отдел. Преобладават терените с надморска височина от 101 до 300 м, което представлява 62,4% от дървопроизводителната площ. Средната надморска височина на дървопроизводителната площ е 242 м.

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ според наклона на терена

Степен на наклона	Площ в хектари	%
равно (0-4)	1352,2	3,7
полегато (5-10)	11194,2	30,7
наклонено (11-20)	18926,2	51,9
стръмно (21-30)	4499,1	12,3
мн.стръмно (над 31)	502,8	1,4

Общо:	36474,5	100,0
-------	---------	-------

Хидроложки условия

Хидрографската мрежа в района на ДЛ "Средец" е неравномерно развита. По-гъста и по-добре развита тя е в югоизточната и южната част на лесничейството. Реките и доловете на територията на лесничейството имат променлив воден режим като през засушливите сезони почти пресъхват. Надлъжните профили са с малки наклони. Реките Голямата и Проходска водят началото си извън пределите на лесничейството. Текат през северната му част, събират се североизточно от град Средец и след като приемат и водите на река Пънчевска се вливат в Мандренското езеро, извън границите на лесничейството, под името Средецка река. Река Факийска извира от района на с. Момина църква и водосборът и обхваща голяма част от горския фонд. Влива се в Мандренското езеро. Надлъжният профил на реката е с малък наклон, особено в долната си част, поради което там тя образува речни меандри. Изворите в района на лесничейството са в ограничено количество. Повечето от тях през лятото пресъхват. С чувствителен и постоянен воден дебит са изворите на Бяла река и Башдермански дол.

Геоложки строеж

От геоложка гледна точка, Странджа е младонагънатата планина. Тя представлява хълмист и силно ерозиран релеф, разчленен от гъста долинна мрежа. В най-североизточната част на лесничейството на границата с ДЛ "Бургас" са разпространени съвсем малко пясъци, пясъчници и варовици от плиоцена. Значителна част от северната половина на лесничейството се заема от ветрилски мергели, андезитови туфи и конгломерати. Северозападно от Факийска река са разпространени ръждиви пясъци, глинесто-песъчливи лиски и кристалинни варовици, а в Странджа конгломерати, пясъчници, тъмни глинесто-мергелни лиски, които се сменят с тънкослойни пясъчници. Юрата е застъпена с варовици, аргилити и филити в района на селата Богданово и Варовник. Триасът е представен от доломитни варовици, които се срещат на юг - югозапад от с.Варовник и източно от с.Граничар. В землищата на селата Тракийци, Граничар и Кирово, и около селата Пънчево, Вълчаново и Бистрец са разположени палеозойски южнобългарски гранити, които заемат сравнително най-голяма площ от територията на лесничейството. На запад от тях са застъпени предимно ларакийски плутонити. В южните крайгранични райони архая е представен от гнайси, амфиболити и шисти. В отделни и малки разкъсани петна по течението на Факийска река, между селата Момина църква и Факия, протерозоя е представен от ултрабазични и базични магматици. Кватернерните речни тераси по теченията на реките Голяма, Проходска, Средецка и Факийска, са изградени от чакъли, пясъци и глинени.

Климатични условия

Според климатичното райониране на България (Събев, Станев, 1963) територията на ДЛ "Средец" попада в Континентално-средиземноморската климатична област и в двете ѝ подобласти: Черноморска климатична подобласт (Климатичен район на Бургаската низина) и Южнобългарска климатична подобласт (Странджански климатичен район).

Южнобългарска климатична подобласт. Странджански климатичен район – северна част.

Под влиянието на този климатичен район попада по-голямата част от територията на лесничейството. Теренът е пресечен (особено в южната половина) и е покрит с богата по състав и различна по продуктивност горска растителност. Надморската височина варира от 150 до 700 м н.в.

Средната годишна температура за района е 11°-12°. Зимата е сравнително мека, но поради липсата на ефикасна защита за студените северни нахлувания понякога се появяват резки застудявания. Средната януарска температура е 1°С-2°С. Зимата е сезонът с най-обилни валежи, като 40-45% от тях са от сняг. Средната продължителност на дните със снежна покривка е около 91 дни. Височината на

снежната покривка за района е около 10 см, като за най-южните и крайгранични части тя достига и до 20-25 см

Лятото в района е слънчево и сухо, но не така горещо, поради близостта с Черноморския басейн. Средната юлска температура е от 21,5°C до 22,5°C, като в най-южните части тя е с около 2°C по-ниска поради по-голямата надморска височина. В края на сезона се оформя ясно изразено засушаване - през август в целия район не пада повече от 25 мм валеж.

Пролетта в сравнение с вътрешността на страната е по-хладна, а есента по-топла. Продължителността на вегетационния период е от 265 за по-ниските до 253 дни за по-високите части. За най-южните крайгранични райони територията е с около 5-10 дни по-къс. Продължителността на периода на пълна вегетация, свързан с устойчивото задържане на температурите над 10°C, е от 195 дни за по-ниските части до 189 дни за по-високите.

Черноморска климатична подобласт. Климатичен район на Бургаската низина

В този климатичен район попада незначителна част от територията на лесничеството. Теренът тук е равнинен, като отделните комплекси от насажденията са малки и са разположени сред работни земи. Надморската височина е 50-150 метра.

Зимата в района е сравнително мека, като средната януарска температура е от 1°C до 2,5°C. Средният брой на дните със снежна покривка е 15-20 дни, като дебелината ѝ е до 10 см. Пролетта настъпва сравнително бързо. Лятото в района е горещо и сухо. Средната температура за юли е 22°C - 23°C. Валежите през този сезон са крайно недостатъчни, като по-голямата част от тях падат още в началото, след което настъпва трайно и продължително засушаване. Есента е топла и суха.

Периодът на активна вегетация, свързан с устойчивото задържане на температурите над 10°C, започва около 9-14 април и завършва през първата десетдневка на ноември. Средната продължителност на периода с активна вегетация е с около 10-15 дни по-дълъг от този в Странджанския район.

Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в *Таблица № 2* и *Таблица № 3*.

*Таблица № 2
за температурата на въздуха*

Климатичен район с надморска височина в метри	Средна годишна температура	Средна годишна абсолютна минимална	Средна годишна абсолютна максимална
Странджански район северна част (150-700 м н.в.)	10,5 / 12,0	-15,0 / -12,0	33,0 / 36,0
Бургаска низина (50-150 м н.в.)	12,0 / 13,0	-13,0 / -10,0	33,5 / 36,0

*Таблица № 3
за количеството на валежите*

Климатичен район с надморска височина в метри	Сума валежи годишно в мм	Месец с максимална валежна сума	Месец с минимална валежна сума
Странджански район северна част (150-700 м н.в.)	631-766	XII, I	VIII
Бургаска низина (50-150 м н.в.)	470-585	VI, XI	VIII, IX

Почви

Според почвено-географското райониране на България територията на ДЛ "Средец" попада към две подзони от Южнобългарската ксеротермална зона: Среднобългарската подзона на канелени горски почви и смолници и Южнобългарската подзона на плиткочанелени горски почви. На територията на лесничеството са установени следните почвени типове:

*Таблица № 4
за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове*

Типове горски почви	Площ в ха	%
алувиална	2,6	-

алувиално-ливадна	7,7	-
алувиално-делувиална	4,6	-
черноземни смолници	935,2	2,6
канелена излужена	34798,8	95,4
хумусно-карбонатна	725,6	2,0
Всичко:	36474,5	100,0

Неерозирани или слабо ерозирани са по-голямата част от почвите в северната половина на лесничеството. В южната част, където теренът е по-пресечен и наклоните са по-големи, се наблюдават начални процеси на ерозия. Ерозионни процеси действат върху 753,8 ха залесена площ и 67,9 ха голи площи.

Растителност

Съгласно "Класификационната схема на типовете горски месторастения в РБългария", територията на ДЛ "Средец" попада в Тракийската горскорастителна област (Т), подобласт Горна Тракия и долния равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (Т-1). Горският фонд е разположен в три подпояса: подпояс на крайречните и лонгозни гори (Т-1-1); подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори (Т-1-2) и подпояс на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори (Т-1-3).

Т-1 - Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (0-700 м н.в.)

Т-1-1 - Подпояс на крайречните и лонгозни гори (0-700 м н.в.)

В този подпояс попадат 14,9 ха от дървопроизводителната площ на лесничеството. Това са малки по площ култури, предимно от тополовия клон I-214, които са разположени върху заливните тераси на реките Средецка и Факийска, като 11,7 ха от тях са в лошо състояние.

Т-1-2 - Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори (0-500 м н.в.)

В подпояса попадат 33811,6 ха или 92,7% от дървопроизводителната площ на лесничеството. Най-добре приспособени към продължителното и горещо лято с ясно изразено засушаване и сравнително дълъг вегетационен период са дъбовете - благун, цер, горун и техните спътници - липа, габър, клен, брекиня и др.

Най-голямо разпространение в подпояса имат благуновите семенни и издънкови насаждения. Те заемат различни части на терена, главно с по-припечни и по-сухи изложения, и са разположени върху площ от 11101,0 ха или 46,6% от залесената площ на подпояса. Насажденията от благун са чисти 2068,8 ха или смесени с цер и зимен дъб - 7439,4 ха.

Церът има предпочитание към хумусно-карбонатните почви. Заема общо 1446,9 ха, като чистите са по-малко - 542,2 ха, повече са смесените с негово преобладание - 836,9 ха.

Зимният дъб се среща предимно в южните части на лесничеството на площ от 891,2 ха. Насажденията са разположени обикновено върху разлети била и горни части на склоновете.

В смесените без преобладание насаждения се срещат горните видове в различно съотношение, върху площ от 2886,5 ха.

Като спътници в дървостойките се срещат брекинята, липата, скорушата, клена, мъждряна и др. В отделни райони келявия габър има широко разпространение, като цяло заема 1407,2 ха.

В резултат на извършените залесявания в този подпояс са създадени 2734,6 ха иглолистни култури, от тях 764,2 ха са чисти и 1970,4 ха смесени. В състава им участват черен бор, бял бор, веймутов бор, зелена дуглазка и др.

Широколистните култури са 612,4 ха, от които 152,2 ха са чисти, а 460,2 ха са смесени. Най-много в залесяванията са използвани червен дъб, сребролистна липа, благун, цер, орех и др. Акациевите култури са 221,0 ха.

От храстите най-често срещани са драка, глог, трънка, шипка, дрян, къпина, повет, смрадлика, леска и др.

Тревната покривка е представена с типичните за дъбовите гори различни видове житни треви, ягода, коприва, острица, лютиче, жълт и червен кантарион, риган, мента, мащерка, глухарче и др.

Т-1-3 - Подпояс на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори (500-700 м н.в.)

В този подпояс попадат 1103,9 ха или 3,0% от дървопроизводителната площ на лесничейството. В подпояса попадат най-южните и високи части на лесничейството, характеризиращи се със специфично съчетание на физико-географските, климатичните, почвените и другите растежни условия.

От естествено растящите дървесни видове най-широко разпространение имат издънковите и семенни насаждения от зимен дъб - 523,9 ха. Те се развиват върху предимно свежи и богати месторастения със северна компонента.

Върху най-богатите и свежи месторастения край долове и падени растат семенни насаждения от източен бук и габър - 206,8 ха. За разлика от предходния подпояс, насаждения от благун тук липсват, а тези от цер и смесените без преобладаване са с незначително участие.

Като спътници в насажденията участвуват брекиня, липа, скоруша и др.

В този подпояс са създадени 128,6 ха иглолистни и 4,9 ха широколистни култури. В тяхното създаване са използвани най-вече бял и черен бор и сребролистна липа.

Храстите са представени от глог, дрян, шипка, леска и др. Този район е най-западната граница на ареала на реликтната понтийска растителност, чийто представител е понтийското бясно дърво (*Daphne pontica*).

От тревите се срещат различни видове житни, папрати, лазаркиня, ягода, коприва, млечка, кантарион.

Таблица № 5
Разпределение на площта по дървесни видове

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Бял бор	1198,9	3,3	106,0	0,3
Черен бор	5688,6	15,9	1662,9	4,6
Веймутов бор	3,0	-	3,4	-
Елдарски бор	13,9	-	14,3	-
Зелена дуглазка	14,0	-	10,4	-
Атласки кедър	30,3	0,1	184,9	0,5
Морски бор	3,5	-	1,3	-
Червен дъб	261,3	0,7	304,6	0,8
Зимен дъб	2182,0	6,1	2965,3	8,3
Летен дъб	4,2	-	8,0	-
Благун	14793,2	41,3	19652,4	54,9
Цер	7993,5	22,3	7616,3	21,2
Габър	233,6	0,7	138,8	0,4
Бряст	0,9	-	9,4	-
Явор	20,3	0,1	14,7	-
Бреза	7,9	-	2,0	-
Мъждрян	154,6	0,4	2,8	-
Орех	177,0	0,5	31,3	0,1
Акация	218,8	0,6	413,6	1,2
Космат дъб	331,3	0,9	106,4	0,3
Келяв габър	1559,6	4,3	297,3	0,8
Брекиня	5,0	-	434,2	1,2
Източен бук	291,5	0,8	305,1	0,9
Върба	0,3	-	0,3	-
Гледичия	4,6	-	3,9	-
Джанка	3,8	-	27,9	0,1
Корков дъб	6,8	-	7,4	-
Странджански дъб	3,5	-	14,5	-
Клен	36,3	0,1	63,7	0,2
Круша	3,0	-	79,7	0,2
Леска	13,3	-	4,6	-
Дребнолистна липа	8,0	-	14,0	-
Сребролистна липа	432,9	1,4	1080,6	3,2
Мекиш	2,4	-	2,5	-
Скоруша	-	-	67,4	0,2
Череша	-	-	3,2	-
Черница	3,4	-	3,0	-
Чинар	0,6	-	0,6	-
Шестил	3,9	-	15,3	-
Американски ясен	0,3	-	0,3	-
Полски ясен	124,6	0,4	160,6	0,5
тп Bachelieri	2,1	-	-	-

тп I-214	15,8	-	-	-
тп Regenerata	1,1	-	1,6	-
тп Vernirubens	0,5	-	0,7	-
Киселица	-	-	8,4	0,1
Цариградски лешник	3,7	-	4,3	-
ВСИЧКО	35858,4	100,0	35858,4	100,0

Характеристика на горския фонд

Площта на горите на територията на ДЛ "Средец" е 39922,2 ха. Площта на чуждите земи сред горския фонд, които се отчитат с отчета на земята е 50,2 ха шосета и 14,6 ха реки.

По вид на собствеността разпределението е дадено в Таблица № 6.

Таблица № 6
Разпределение на площите по собственост

Собственост	Площ в ха	%
Държавни гори	35967,0	90,1
Частни гори	2302,1	5,8
Общински гори	839,4	2,1
Временно стопанисвани от общината	774,9	1,9
Религиозна	38,8	0,1
ОБЩО:	39922,2	100,0

Таблица № 7
Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ	35858,4	89,9
Незалесена дървопроизводителна площ	616,1	1,6
Недървопроизводителна площ	3447,7	8,5
Горски пасища	-	-
ОБЩО:	39922,2	100,0
в тч дървопроизводителна площ	36474,5	91,5

От залесената площ 26335,5 ха (66,0%) са естествени насаждения и 9522,9 ха (23,9%) - култури.

Таблица № 8
Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни	8427,5 / 7796,3	21,1 / 21,7
Широколистни високоствъблени	6615,4 / 6072,2	16,6 / 16,9
За реконструкция	3462,0 / 2937,3	8,7 / 8,2
Издънкови за прерастване	-	-
Издънкови за превръщане	21187,2 / 18829,7	53,0 / 52,6
Нискоствъблени	230,1 / 222,9	0,6 / 0,6
ВСИЧКО:	39922,2 / 35858,4	100,0

Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в Таблица № 9.

Таблица № 9
Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	8342,5	7712,3	30352,4	27193,5	38694,9	34905,8
Защитни	-	-	187,9	2,0	187,9	2,0
Рекреационни	59,6	58,6	140,6	135,7	200,2	194,3
Защитени	2,0	2,0	658,5	596,2	660,5	598,2
Други	23,4	23,4	155,3	134,7	178,7	158,1
Общо ЗРЗТ	85,0	84,0	1142,3	868,6	1227,3	952,6
Общо	8427,5	7796,3	31494,7	28062,1	39922,2	35858,4

ДСФ+ЗРЗТ						
Горски пасища	-	-	-	-	-	-
ОБЩО	8427,5	7796,3	31494,7	28062,1	39922,2	35858,4

В лесоустройственият проект от 1991 година е предвидено общо ползване в размер на 409100 куб.м (средно годишно 40910 куб.м), от което 14270 куб.м годишно от главни сечи и 26640 куб.м годишно от отгледни сечи и санитарни сечи. Отсечени са общо 346852 куб.м (средно годишно 34685 куб.м) или 84,8% от предвиденото. Изпълнението от главни сечи е 106960 куб.м (ср. год. 10696 куб.м) или 75,0%, а от отгледни и санитарни сечи 239872 куб.м (ср. год. 23987 куб.м) или 90,0% от предвиденото. Настоящото лесоустройство предвижда общ добив от 584300 куб.м с клони или средно годишно 58430 куб.м – 17410 куб.м добив от главни сечи и 41020 куб.м от отгледни и санитарни сечи.

Санитарно състояние на гората

През ревизионния период при извеждането на главните, отгледните и санитарните сечи са изваждани предимно повредените, загнили и сухи дървета, с което е ограничено масовото появяване и разпространение на гъбни и насекомни вредители и е подобро санитарното състояние на гората. Своевременното почистване на сечищата и събиране на суха и паднала маса също допринася за поддържането на добро здравословно състояние на дървостойките.

Горите на лесничеството се намират в засушлив район, което провокира появата на дървесни вредители. През ревизионния период в района на ДЛ "Средец" е имало нападение на гъботворка през 1996 и 1997 год. През есента на 1997 год. се е появила обикновената борова листна оса. В отделите е водена санитарна сеч на 100%. Появило се е съхнене по дъбовите насаждения над 40 годишна възраст. Наблюдавано е слабо нападение от листоврътка. Повредите от полезния дивеч са незначителни. Провеждана е борба с плевели в разсадниците и против кореновото гниене при бора. Културите, създадени на неподходящи месторастения са податливи и най-често те се нападат от горски вредители. В района на лесничеството падат мокри снегове, които през отделните години нанасят повреди на иглолистните култури. Най-големи по площ са повредите от пожари - 1500,5 ха (благун - 640,8 ха; цер - 338,9 ха; черен бор - 319,8 ха и др), следват повредите от съхнене - 758,4 ха (благун 390,1 ха; черен бор - 128,1 ха и др.), от гниене - 168,6 ха, от трахеомикоза - 149,3 ха и др.

Странични ползвания

Таблица № 10
За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП (1991-2000) средногодишно	Реализирано средногодишно	Предвидено по ЛУП (2001-2010) средногодишно
Паша - площ	хектари	25418,0	23732,8	21406,4
Едър добитък	брой	15762	480	19829
Дребен добитък	брой	101668	34856	97817
Сено	тона	80	-	80
Листников фураж	тона	-	-	10
Горски плодове	тона	10	?	-
Билки	тона	5	?	1,5
Гъби	тона			1
Тор от мъртва горска постилка	тона			1
Елхи	брой			1200

Лечебни растения

Няма данни.

Видове от "Червена книга на НР България" и защитени от закона

Информация за растителни и животински видове с природозащитен статус е дадена при описанието на растителността и при защитените природни обекти.

Лов и риболов

Таблица № 10

Фауна – видов състав:

Клас	Разред	Видове
Бозайници	Чифтокопитни	сърна, муфлон, дива свиня
	Зайцеподобни	заек
	Гризачи	катерица, обикновено горска мишка, полска мишка, сив плъх, воден плъх
	Насекомоядни	таралеж, къртица
	Прилепи	остроух нощник, дългопръст нощник
	Хищници	чакал, лисица, дива котка, язовец, белка, видра
Птици	Кокошеви	фазан, яребица, пъдпъдък
	Гълъбови	гривяк, гургулица, гугутка
	Пеликанови	къдроглав пеликан, голям и малък корморан
	Щъркелови	лопатар
	Гъскови	зеленоглавка, зимно и лятно бърне; мигранти – голяма и малка белочела гъска, червеногуша гъска, сива гъска, ням лебед, червен ангъч, сива патица, потапница
	Дъждосвирцови	малка рибарка
	Дневни грабливи	обикновен мишелов, голям и малък ястреб, белошипа и черношипа ветрушка, орел рибар, малък креслив орел
	Нощни грабливи	горска улулица, забулена сова, кукумявка
	Влечуги	Костенурки
Люспести		зелен гуцер, жълтокоремник, слепок, пепелянка, обикновена водна змия, пъстър смок, смок мишкар, стрелец, вдлъбнаточел смок, безкрак гуцер
Риби	Есетрови	моруна, есетра, чига, виза, пъструга
	Селдови	дунавска скумрия (карагъоз), малка дунавска скумрия (харип, блеч), дунавска пъстърва
	Щукови	обикновена щука
	Шаранови	див шаран, шаран, каракуда, толстолоб, платика, червеноперка, бабушка, распер, уклей, бяла мряна, морунаш, сом, гулеш, щипок
	Трескови	михалца
	Костурови	бяла риба, бибан, обикновен костур, попчета, слънчева риба

Защитени територии

На територията на ДЛ “Средец” се срещат следните защитени природни обекти:

Защитена местност “Пладнището”, обявена със заповед № 170/16.02.1990 на КОПС с обща площ 68,6 ха; в землището на с.Вълчаново. Тук гнездят малък креслив орел и черен щъркел, включени в “Червена книга” на България.

Защитена местност “Невестин гроб”, обявена със заповед № 170/16.02.1990 на КОПС с обща площ 60,0 ха; в землището на с.Факия. Тук гнездят малък креслив орел, черен щъркел и други редки птици.

Защитена местност “Белия камък”, обявена със заповед № РД 180/08.07.1994 на МОС с обща площ 457,4 ха, от която 406,0 ха залесена и 51,4 ха незалесена, в землищата на селата Богданово и Варовник. За запазване естествените местообитания на защитени и редки видове птици, включени в “Червена книга” на България и в списък на застрашените видове в Европа.

Природна забележителност “Големия камък”, обявена със заповед № 4051/29.12.1973 на МГОПС с обща площ 3,2 ха, цялата незалесена, землището на с.Долно Ябълково. Преставлява интересно скално образувание.

Природна забележителност “Божура”, обявена със заповед № 878/25.11.1980 на КОПС с обща площ 67,8 ха, от която залесена 66,1 ха и незалесена 1,7 ха, в землището на гр.Средец - естествено находище на божур.

Природна забележителност - долмен в местността “Паша дере”, обявена със заповед № 4051/29.12.1999 на МГОПС с обща площ 0,8 ха, цялата незалесена, в землището на с. Горно Ябълково.

Природна забележителност - долмен в местността “Лозенски дол”, обявена със заповед № 4051/29.12.19 на МГОПС с обща площ 0,9 ха, цялата залесена, в землището на с. Долно Ябълково.

Природна забележителност - долмен в местността “Влахов дол”, обявена със заповед № 4051/29.12.1973 на МГОПС с обща площ 1,8 ха, цялата залесена, в землището на с. Горно Ябълково.